16/04/2020

Утешително слово на Св. Синод на Гръцката църква към благочестивото православно паство

В началото на Страстната седмица Св. Синод на Гръцката църква се обърна с Утешително послание към християните в страната, които няма да могат да участват в празничните богослужения. В посланието се казва:

Обични чеда в Господа,

Св. Синод на Гръцката църква по време на своето заседание на 1 април 2020 г. реши да се обърне към вас, избраното словесно стадо Христово, с много любов, но и с неизмерима болка заради разразилата се пандемия на коронавирус и нейните печални последици.

Обръщаме се към вас, за да ви предадем и по този начин своето отеческо благословение, но и за да ви осведомим отговорно за решенията, които взехме през тези дни.

Независимо че тези решения бяха приети и се приемат с голяма полемика от страна на някои, макар и малобройни братя християни, които било от незнание или от лошо осведомяване, или от дезинформация използваха достъпния и лесен начин на оклеветяването, на разпространението на

измислици и обиди, като по този начин скандализират Божия народ, ние обаче, като духовни отци и на тези хора, им обръщаме внимание, че със своето поведение те разкъсват единството на Църквата и скандализират братята. Припомняме, че словото на Св. Писание и на св. отци за скандализирането и предизвикването на разделение в единството на Църквата е страховито.

И така, с пълно съзнание за нашата отговорност пред паството, което Господ Иисус Христос ни е поверил, и с чиста съвест, че сме изпълнили своя дълг, ние свидетелстваме пред вашата любов със слово на истина и утешение, че синодните решения относно пандемията на коронавируса бяха резултат на продължителна молитва и огромна мъка. В никакъв случай не взехме тези решения бързо, безпроблемно, повърхностно и, разбира се, нито едно от тези решения не нарушава догмата и етоса на нашата църква. Както беше отбелязано, тези наши решения изразяват кенотичния етос на църквата ни, който ни зададе като образец за живот Самият наш Христос, Който поради Своята любов към човека „понизи (ἐκένωσε) Себе Си, като прие образ на раб и се уподоби на човеци; и по вид се оказа като човек, смири Себе Си, бидейки послушен дори до смърт, и то смърт кръстна“ (Фил. 2:7-8). Това извърши и нашата църква. Пред тревогата на човека да запази най-голямото земно благо на живота и здравето тя се смири и последва човешката болка и тревога. Не остана равнодушна пред този страх. Напротив, разбра го, прие го и го постави пред Христос, за да го излекува. Една църква, която не разбира човека, неговите нужди и тревоги и не ги приема, за да ги излекува, не е майка, а мащеха.

В този контекст може да бъде разбрано нашето решение за временното оттегляне от участие в богослужебните ни събрания. Признаваме ви, че това решение ни причини голяма болка и, разбира се, продължава да ни боли. Кръв капе от сърцата ни, като виждаме св. наши храмове затворени и празни от словесното стадо на Църквата. Но това стана от любов към ближните ни и от уважение към ценното благо на здравето и запазването на живота. Специалистите установиха, че вирусът се предава лесно при събиранията на хора. Специален научен екип ни посъветва да се въздържаме от богослужебни събирания, докато бъде преодоляно изпитанието. Опасността от разпространение беше и остава голяма. Можеше ли Църквата да остане стоически безразлична пред тази световна тревога? Губят се човешки животи. Затова се обединихме с научния екип за временна отмяна на богослужебните събрания. Смирихме се докрай, виждайки храмовете ни без вярващи и то в тези святи дни на Страстната седмица. Ние обаче сме

убедени, че „в нашето смирение Господ ще си спомни за нас“ (Пс. 135:23).

Временната отмяна на богослужебните събрания не означава в никакъв случай, че приемаме възгледите на онези, които твърдят, че коронавирусът се разпространява и чрез тайнството на божествената Евхаристия. За вярващите божествената Евхаристия е извор на живот и „лекарство за безсмъртие“. Причастяващият се с Тялото и Кръвта на Христос приема изобилен живот, а не смърт. Никой не се е заразил с болест поради участието си в тайнството на божествената Евхаристия. Разбира се, тези, които са извън живота на Църквата, не могат да разберат тази наша вяра, защото нямат опит от божественото Причастие и затова не могат да повярват в животворящото тайнство на Евхаристията. Не можем обаче да приемем неуважителния, оскърбителен и обиден начин, по който някои изразиха възгледите си за божественото Причастие. Най-малкото е невъзпитано да обиждаш най-съкровеното църковно евхаристийно събитие, което за безброй хора е център не само на вярата им, но и на самото им съществуване.

Като пастири и ваши духовни отци чувстваме вашата скръб, че не можете да участвате в богослужебния живот на църквата ни и усещаме болката ви от лишаването от божественото Причастие. Молим ви да се противопоставите на тази скръб и болка, която много често може да доведе до отчаяние и неверие, със славословие на Божието име. Нека си спомним и нека се молим с думите на многострадалния праведен Йов: „Господ даде, Господ взе. Каквото искаше Господ, това и стана. Нека бъде благословено името Господне вовеки“ (Иов 1:21). Много е важно всеки от нас да поеме своята духовна отговорност за днешното състояние, да се смири и от дъното на душата си да призове Божията милост. Ще се осмелим да кажем, че сега е часът на вярващите. Сега, когато човечеството е толкова слабо пред лицето на пандемията, когато медицинската наука въпреки всичките ѝ жертвоготовни усилия не може да овладее вируса, когато могъщи народи се сриват и изнемогват, тогава ние, вярващите, сме длъжни да преклоним колене, да издигнем ръце и със съкрушени от разкаяние сърца, с насълзени очи да извикаме към Господа на милостта: „Пред Тебе едничкия съгрешихме, но само на Тебе служим. Господи, друг Бог не знаем, нито издигаме ръцете си към друг Бог. Забрави греховете ни и виж коленопреклонните ни молитви, протегни към всички ръка за помощ и приеми тази наша молитва като благоуханен тамян, който се издига до преблагото Твое царство“ (молитва от вечерната на Петдесетница). Покаянието ще върне мира. А покаянието е дело на вярващите.

Въз основа на това разбиране за покаянието нека издържим временното лишение от участие в св. служби на нашата църква и причастяването ни с Чашата на Живота. Едновременно това покаяние нека стане повод за едно смело самопознание, за едно искрено братопознание, за едно смирено богопознание. Поведение, което заплашително изисква участие в тайнството на божественото Причастие, е много далеч от духа на покаянието и от истинския църковен дух, който смята божественото Причастие за Дар, а не за лично право.

Сигурно е, че тазгодишната Страстна седмица и св. Пасха са много различни от предишните. Ще се лишим от това, което при други условия бихме смятали за даденост. Тази година ще извършим Пасхата „отдалече... гледайки къде Го полагат“ (Марк 15:40, 47). Но всеки от нас, ако истински копнее за срещата си с Разпнатия и Възкръснал Господ, нека бъде убеден, че Христос „в друг образ“ (Марк 16:12) ще го срещне в стаята му, в дома му, в личната му молитва. И какво, ако вратите са затворени и учениците Му са събрани в домовете си „поради страх“ от коронавируса? Разпнатият и Възкръснал Господ Иисус ще влезе „през затворените врати“ (Иоан 20:19), за да дари Своя мир. Ще предложи Небесния хляб на Своето присъствие и ще нахрани децата Си с „късче печена риба и вощен мед“ (Лука 24:42). Нека разберем добре това! В нашата църква няма безизходни положения. Светият Дух, Който лекува болните и възпълва липсващото, ще възпълни и лишението на тези дни и ще изпълни с Христовото присъствие сърцата на каещите се верни.

И накрая, искаме да насочим словото и молитвата си и към всички онези, които саможертвено „воюват“ на първа линия в тази своеобразна война. Поменаваме с благодарност и се молим усилно за лекарите, учените, медицинския персонал и всички, които работят в нашите болници. Едно „благодаря“ е твърде малко за тяхната саможертва. Благодарим също на силите на реда, но и на онези, които работят в чистотата. Молим нашия Христос и пречистата Негова майка, и всички светци за здравето на болните и за упокоението на починалите. Едновременно с това потвърждаваме твърдото намерение на Св. Синод на Гръцката църква да сътрудничи с уважаемото гръцко правителство, както и с компетентните органи, за да се справим успешно с пандемията.

Обични в Господа чеда,

В цялата тази мрачна атмосфера на смърт ние с оптимизъм установяваме

намаляването на броя на разболелите се и на смъртните случаи в нашата страна. Това, разбира се, се дължи на бързото предприемане на мерки от страна на правителството, на блестящия екип, ръководен от лекаря проф. Сотириос Цьодрас, както и на огромното мнозинство на гръцкия народ, който се подчини и продължава да се подчинява на мерките. Най-вече обаче това се дължи на благодатта и милостта на Христос и на застъпничеството на Пречистата Богородица и светците, които слушат молитвите на вярващите и просветляват специалистите-учени и отговорните лица.

Затова молим всички ви: продължете да се молите горещо. Обградете Божия престол със своите молитви и останете в домовете си, молейки се. Кажете: „Оставам вкъщи, защото обичам Бога, ближния си и себе си. Оставам вкъщи не сам, а с Бог, с Богородица и светците, и всички тези, които обичам и ме обичат, участвайки с цялата си душа в последованията на св. Страстна седмица. Оставам вкъщи и знам, че ще приема благодатта на божествените служби, които се отслужват в тези святи дни, тъй като зная и вярвам, че божествената Литургия се отслужва „за живота и спасението на света“ и „за отсъстващите по уважителни причини“. Оставам вкъщи и съм убеден, че Христос ще дойде в моя малък дом и ще го преобрази в „дом Божи“. В този „дом“ ще извърша Страстната седмица и Пасха“.

Всички знаете, че това е временна мярка, докато продължава пандемията. Щом тя премине, св. наши храмове ще отворят врати и отново всички ще се съберем за обща служба в нашите литургични събрания, за да се съединим в общата Чаша на вярата и живота!

С тези мисли благославяме отечески всички ви и от сърце ви пожелаваме благословена Страстна седмица и светло Възкресение!
dveri.bg